

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 466/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022 a proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/22/2017 z 18. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. marca 2024 (doplnenú podaním doručeným ústavnému súdu 7. apríla 2025, pozn.) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2T/22/2017 z 18. januára 2023. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté rozsudky krajského súdu a okresného súdu a vec vrátil do prípravného konania. Sťažovateľ zároveň navrhuje, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie, ktorým by prerušil výkon trestu odňatia slobody sťažovateľa.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/140/2018 z 26. marca 2021 bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad na dobu jedného roka. Proti tomuto rozsudku podali sťažovateľ, ako aj prokurátor odvolania, o ktorých krajský súd napadnutým rozsudkom zo 16. marca 2022 rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie sťažovateľa zamietol, podľa § 321 ods. 1 písm. d) a ods. 3 Trestného poriadku zrušil prvostupňový rozsudok okresného súdu

z 26. marca 2021 vo výroku o treste a ochrannom opatrení a sám sťažovateľovi uložil trest odňatia slobody vo výmere desiatich rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, ako aj ochranný dohľad na dobu jedného roka.

3. V inej trestnej veci okresný súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 2T/22/2017 z 18. januára 2023 [po predchádzajúcom prijatí vyhlásenia sťažovateľa podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe] uznal sťažovateľa vinným z obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona k § 237 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zároveň podľa § 44 Trestného zákona rozhodol, že u sťažovateľa upúšťa od uloženia súhrnného trestu, keďže trest odňatia slobody vo výmere desiatich rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia za súčasného uloženia ochranného dohľadu na dobu jedného roka, ktorý bol sťažovateľovi uložený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/140/2018 z 26. marca 2021 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu sťažovateľa za dostatočný.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta arbitrárnosť napadnutých rozsudkov krajského súdu a okresného súdu, keďže podľa názoru sťažovateľa bol týmito rozsudkami odsúdený dvakrát za ten istý trestný čin.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to ako oneskorene podanú [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde].

7. Ústavný súd pripomína, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho

zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť, pričom ide o zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene.

9. Pokiaľ ide o sťažovateľom napadnutý rozsudok krajského súdu sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022, ústavný súd konštatuje, že z údajov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, síce nevyplýva, kedy bol tento rozsudok krajského súdu zo 16. marca 2022 doručený sťažovateľovi, resp. jeho obhajcovi, avšak, vychádzajúc zo skutočnosti, že okresný súd v napadnutom rozsudku z 18. januára 2023 na tento rozsudok krajského súdu zo 16. marca 2022 poukázal (keď rozhodol, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody sťažovateľovi, keďže za dostatočný považuje trest odňatia slobody uložený sťažovateľovi napadnutým rozsudkom krajského súdu zo 16. marca 2022), možno usudzovať, že k doručeniu napadnutého rozsudku krajského súdu sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022 muselo dôjsť pred 18. januárom 2023.

10. Ústavná sťažnosť bola na poštovú prepravu podaná 14. marca 2024. Sťažovateľ sa teda ochrany svojich označených práv v súvislosti s napadnutým rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2To/39/2021 zo 16. marca 2022 domáha jednoznačne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 124 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho ju v tejto časti nemožno považovať za podanú včas.

11. Pokiaľ ide o sťažovateľom napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 2T/22/2017 z 18. januára 2023 [ktorým okresný súd po predchádzajúcom prijatí vyhlásenia sťažovateľa podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku uvedené v obžalobe, uznal sťažovateľa za vinného a zároveň upustil od uloženia súhrnného trestu sťažovateľovi], ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu z 18. januára 2023 bol sťažovateľovi doručený 2. marca 2023 a jeho obhajcovi bol doručený 7. marca 2023.

12. Ústavná sťažnosť bola na poštovú prepravu podaná 14. marca 2024. Sťažovateľ sa teda ochrany svojich označených práv v súvislosti s napadnutým rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2T/22/2017 z 18. januára 2023 domáha jednoznačne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 124 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho ju ani v tejto časti nemožno považovať za podanú včas.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú (bod 2 výroku tohto uznesenia).

III.

K návrhu na vydanie dočasného opatrenia

14. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie, ktorým by prerušil výkon trestu odňatia slobody sťažovateľa.

15. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého

rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

16. Pokiaľ ide o sťažovateľov návrh na vydanie dočasného opatrenia, ústavný súd konštatuje, že z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z predchádzajúcich bodov časti II odôvodnenia tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady stanovené v § 130 zákona o ústavnom súde na vydanie dočasného opatrenia, a preto ústavný súd návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

17. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2025

Euboš Szigeti
predseda senátu